

beholder Ketten til sin Pension bestandig — i den Henseende er jeg ikke ganske enig med det ærede Medlem for Vejle Amts 2den Valgkreds, da ogsaa andre Enker, naar de gifte sig paa ny, miste Ketten til deres Pension — men paa den anden Side mene vi dog, at der bør gives Enken nogen Erstatning for det, hun mister, naar hun gifter sig, men at man kunde sige til en saadan Enke: Naturligvis kan du ikke faa det hele, naar du vil gaa hen og gifte dig paa ny, men paa den anden Side ville vi ikke lægge dig for store Hindringer i Vejen, og vi tilbyde dig derfor, at du kan en Gang for alle faa det tredobbelte, af hvad der ellers tilkommer Dig i et Aar. Mindretallet kan ganske beholde sig til de moraliske Betragtninger, som blev gjort gældende af det ærede Medlem for Vejle Amts 2den Valgkreds, og jeg tror, at Flertallet vil sætte særlig Pris paa, at man ikke vil friste disse Enker til at leve i ugift Stand. De ærede Medlemmer fra Fredericia og Trø ville bringe disse Enker, navnlig naar de ere yngre, i stærk Forlegenhed, thi paa den ene Side ville de nødig — og det kan man ikke fortænke dem i — give Afkald paa deres Pension, og paa den anden Side have de maaske kastet deres Dine paa en Mand, som de gerne ønske at gifte sig med, og som de ogsaa nødig ville give Afkald paa. Seg henstiller til ærede Medlemmer, hvad Resultatet vil blive deraf. Resultatet bliver saa formodentlig, at de beholde begge Dele, Pensionen beholde de lovlig, og Genstanden beholde de ulovlig. Seg veed ikke, om det ærede Flertal vil være med til denne ubetydelige Forandring, som det dog i Virkeligheden er, for ikke at gøre Kampen mellem Dyd og Pligt altfor haard for de paagældende Enker, i Særdeleshed da jeg ikke kan se andet, end at det vil blive til Fordel for Kassen, thi det vil være til Fordel for Kassen, at saa mange Enker som mulig gifte sig. Hvorfor skulde man saa ikke i dette Tilfælde baade gavne og fornøje? Dernæst er der en Ændring til § 15 under Nr. 24. Denne Mindretallets Ændring gaar ud paa, at naar disse Summer skulle fordeles paa de forskellige Arbejdsgivere i Klasser, skal Fordelingen ikke ske, efter hvad den enkelte Arbejdsgiver har udbetalt, men efter hvad der er udbetalt gennemsnitlig i Klassen. Denne Ændring vil, som Mindretallet har bemærket i Betænkningen, have til Følge, at de Arbejdsgivere, som give høj Løn, ville faa en Præmie, fordi de give denne højere Løn, idet de derved vilde komme til at betale mindre til Stadeserstatningskassen, medens derimod de Arbejdsgivere, der betale lavere Løn, ville komme til at betale mere og altsaa faa

Straf for, at de betale lavere Løn. Mindretallet vil sætte Pris paa at faa denne Ændring vedtagen. — Det sidste Ændringsforslag, som Mindretallet har stillet, er kun en Følge af den foregaaende om grov Uagtsomhed; ligejoms vi borttage grov Uagtsomhed for Arbejdernes Vedkommende, borttage vi den ogsaa for Arbejdsgivernes Vedkommende. — Til Slutning skal jeg kun bemærke, at som ærede Medlemmer ville se, er der ikke et eneste af de Ændringsforslag, som Mindretallet har stillet, der med nogen som helst Ret kan kaldes radikal, samfundsomstyrtende, samfundsopløsende o. s. v. Vi have gode konservative Autoriteter og konservative Mænd for alle de Ændringsforslag, vi have stillet, og vi tillægge dette særlig Betydning. Med Hensyn til det første Ændringsforslag om Forandringen med Hensyn til de ubemidlede paatalde vil ikke alene Kommissionens Autoritet, men ogsaa selve Regeringens Autoritet, thi vi foreslaaet ikke andet, end hvad Regeringen selv har foreslaaet. Med Hensyn til grov Uagtsomhed have vi en saa konservativ Autoritet som den tydske Regering, som jeg ikke tror fra nogen Side kan bestræbes for at være samfundsopløsende, og med Hensyn til de 7 Dage have vi en Autoritet, som forhenværende ærede Meningsfæller, i alt Fald paa mange Punkter forhenværende, desværre nu ikke Meningsfæller i alt, ville tillægge ikke saa ringe Betydning, nemlig et æret Medlem af Rigsdagen i det andet Ting, som var Ordfører for Landtingets Mindretal, den Gang denne Lov var til Forhandling i Landstinget, et Medlem, som ogsaa har været Medlem af dette Ting, og som jeg antager, at ærede Medlemmer kende. Det er dette ærede Medlem, som har givet os Ideen om de 7 Dage, og jeg tror ikke, at man fra nogen Side her i Tinget vil sige om dette Medlem, at han er særlig radikal. Altsaa der er ikke et af de Ændringsforslag, som Mindretallet har stillet, uden at det maa siges, at det er en konservativ Ændring, om jeg maa bruge denne Betegnelse, og paa den anden Side ere Ændringerne af en saadan Bestaafenhed, at der ikke er den fjerneste Tvivl om, at det Maal, som det ærede Medlem fra Trø udtalte sig om, at Arbejderne have gjort Regning paa at faa en Hjælp ved dette Lovforslag og ville blive glade derved o. s. v., vil i lang højere Grad naas, hvis Mindretallets Ændringsforslag vedtages. Seg er overbevist om, at intet af de ærede Medlemmer og heller ikke den ærede Minister vil med nogen som helst Ret kunne modsig, at der ikke er nogle af Mindretallets Ændringsforslag, som ikke kunne vedtages, uden at der